

PERSTEKST

Jong Theater TAZ#2017

De selectie van Theater Aan Zee werd dit jaar gemaakt door twee nieuwe programmatoren. **Eva Lesage en Mats Van Herreweghe** nemen de fakkel over van Merel Heering en Sophie De Somere. In de zoektocht naar andere programmatoren werd bewust gekozen voor jonge mensen. Een festival waar jong werk een dergelijke centrale plaats in neemt, heeft ook de stem nodig van die nieuwe generatie.

De programmatoren mogen dan wel anders zijn, de insteek van het jong theater luik is dat niet. Nog steeds zet Theater Aan Zee in op beginnende kunstenaars uit Vlaanderen en Nederland die voor de eerste keer kennis maken met een breed publiek. Zeker nu meer en meer kunstencentra, theaterhuizen en -gezelschappen inzetten op jong werk, beschouwt TAZ het als zijn taak om net deze stap voor jonge makers mogelijk te maken.

Na 300 voorstellingen bezocht te hebben, werd uiteindelijk gekozen voor werk van **twaalf verschillende makers**. Zes voorstellingen worden **los** gepresenteerd, daarnaast worden volgens de inmiddels klassieke formule ook twee **nomadenparcoursen** georganiseerd van telkens drie kortere voorstellingen. De voorstellingen uit de nomaden staan op zichzelf, maar krijgen in dialoog met elkaar een nog grotere zeggingskracht.

De nomaden: Ego en Agora

De twee nomadenparcoursen worden in twee verschillende inhoudelijke lijnen samengebond. In de **Egonomaden** (brochure p. 15) vertrekt elke voorstelling vanuit de maker zelf. Het vertrekpunt is de eigen geboortestreek (*PRETARE*), het eigen huis (*House*) of zelfs het eigen lichaam (*SESSION*). Via deze uiterst individuele en persoonlijke geschiedenissen vertellen zij allemaal een verhaal dat universeel blijkt te zijn. De **Agoranomaden** (brochure p. 16) daarentegen beschouwen het theater letterlijk als een plein, een speakers' corner waarin de aanwezigheid en zelfs de stem en inbreng van het publiek nodig is. Zij kijken van buiten naar binnen en bevragen uw positie als burger (*K.*), toeschouwer (*In between spaces*) of Europeaan (*European Citizen Popsong*).

EGONOMADEN

- **Edoardo Ripani** onderzoekt in zijn documentaire performance **PRETARE** de depopulatie in juli 2016 van de bergstreken in Midden-Italië, zijn geboorteland. Samen met een oudere vrouw uit de streek vertelt hij een verhaal van een aardbeving die een klein Italiaans dorpje voor altijd heeft veranderd.
- **House** van **Lester Arias** daarentegen zoekt de grenzen op van performance en concert. Het is een bezwerende voorstelling die volledig is ontstaan en gerepeteerd in de woonkamer van een Nederlands appartement. Met muziek en stem nemen ze het publiek mee op reis naar een wonderlijke wereld waarin de ene realiteit haast onmerkbaar overgaat in een andere.
- **SESSION** van **Mathilde Strijdonk** is een fysieke solo die onder je huid kruipt. Op het ritme van de ademhaling van de performer ervaart de toeschouwer zijn eigen lichamelijkeheid, in een meditatieve sessie waarin alles even lijkt stil te staan, maar volledig door elkaar wordt geschud.

AGORANOMADEN

- **K.** van **Jeff Aendenboom** is een verrassend spel met de eeuwenoude retorica, waarin de grenzen tussen vorm en inhoud worden onderzocht.
- Bij ***In between spaces*** van **Collectief Elan(d)** wordt het publiek zelf uitgedaagd om in en door vorm betekenis te creëren, door steeds opnieuw een plek te zoeken in of tegenover een constant veranderende stoelensculptuur.
- In ***European Citizen Popsong*** van **Marieke Dermul** levert de stem van het publiek een actieve bijdrage in haar zoektocht naar de ideale Europese burgerpopsong voor meer eenheid in Europa.

Losse Voorstellingen

De losse voorstellingen zijn een op het eerste zicht bonte verzameling kleuren en genres. Ook deze verscheidenheid is een kenmerk van Theater Aan Zee. Er is humor en verdriet, er is verstilling en overvloed, er is tekstueel en beeldend werk. Toch lijken er zich in deze selectie als geheel twee grote lijnen uit te tekenen.

Enerzijds zijn er voorstellingen die teruggrijpen naar grote teksten of tradities. Ze graven in de geschiedenis om een nieuwe geschiedenis te maken. **Mats Vandroogenbroeck en Timo Sterckx** herwerken Faust (***Faust, een mechanische komedie***) en vertellen over een man die zijn ziel verkocht om de oorsprong van alles te weten te komen, het eerste woord waar alle andere woorden aan zijn ontsproten. **Matthias Van de brul (gebergte)** herschrijft Oidipous en spreekt in een indrukwekkende monoloog over de vlucht van een gebroken man na de ramp. En in ***Piste*** deconstrueert en herinterpreteert **Michiel Deprez** de klassieke circustraditie, op zoek naar onbevangingheid en verwondering.

Anderzijds zijn er makers die net vanuit zichzelf vertrekken en zichzelf radicaal bevragen. Het duo **Smorenberg/Santarciel** gaat hierin zelfs uiterst ver. Hun voorstelling ***Onbenoembaar*** is een absurd en rauw zelfportret waarin ze zichzelf met de nodige dosis zelfrelativering voorbij hun eigen schaamte heffen en via het al te persoonlijke een universeel verhaal vertellen.

In het poëtische ***Stil(l)*** van **Tim Taveirne en Loes Swaenenpoel** zoeken twee stemmen naar wat hen verbindt.

En in ***Voor we mensen werden*** doet **Bart van de Woestijne** beroep op je verbeeldingskracht en vraagt hij je je voor te stellen wat het betekent om een dier te zijn.

Al deze voorstellingen samen zorgen opnieuw voor een uitdagend en kleurrijk palet aan jong theaterwerk dat ook nu al waarde heeft. Het zijn makers die elk met een ander stemgeluid en met een andere ritmiek spreken over dingen die belangrijk zijn. Ze bevragen je blik op de wereld en turen naar de horizonten die zoals altijd eerst in de verte verschijnen.

Laureaten

De laureaten van **Jong Theater 2016** keren deze zomer terug met nieuw werk.

Vorige zomer nog onder eigen naam, voortaan als **de polen** presenteren Bosse Provoost en Kobe Chielens samen met kompanen Geert Belpaeme en Lieselotte De Keyzer ***The Act of Dying***. Een heldere voorstelling waarin drie spelers op zoek gaan naar de ultieme vrijheid van de animatiefiguur: de kans om opnieuw te verrijzen na een ronduit gewelddadige dood.

Dounia Mahammed gaat op het festival in première met haar nieuwe voorstelling ***w a t e r w a s w a s s e r*** (werktitel). Daarvoor vond ze inspiratie in het zenboeddhisme, theerituelen, het taoïsme en het verstilde, poëtische werk van de Duitse kunstenaar Wolfgang Laib.

Verder verwelkomen we ook **Naomi Velissariou** in Oostende. Zij maakte in 2014 een enorme indruk met *A Tragedy (simplified)* en *The Truth about Kate*. Naomi creëerde met **Sontag** een larger-than-life portret van Susan Sontag, een licht-absurdistische droomwereld doorspekt met iconische beelden en demonen uit het werk van deze gevierde Amerikaanse auteur, filosofe en politiek activiste (1933-2004).

Alexander Vantournhout en Bauke Lievens, laureaat 2015, brengen deze zomer eveneens nieuw werk op TAZ. ***Raphaël*** is een ontmoeting tussen twee lichamen, een wankel duet op de dunne lijn tussen intimiteit en perversie.

Tenslotte zijn we ook verheugd dat een groot aantal **jonge makers** na een eerdere selectie binnen het Jong theater **doorstromen** in het festivalprogramma.

Met ***Don Juan*** van DESCHONECOMPANIE zet **Tom Goossens** zijn mediumonderzoek in opera verder, en ook **Julie Cafmeyer** diept in ***Bombastische Liefdesverklaring*** haar grensverleggende kijk op haar intieme leven verder uit.

Kuiperskaai brengt Shakespeares probleemstuk ***The Winter's Tale*** in hun kenmerkende brute regie. Duistere fantasie is ook terug te vinden bij ***Another one*** van **Lobke Leirens en Maxim Storms**, waar een oud echtpaar niet met maar ook niet zonder elkaar kan.

